

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 60926-01-18

ניתן ביום 16 מאי 2019

המערער

עלי גבארין

-

המשיבה

רז-רשף הנדסה בע"מ

לפני: השופטת לאה גליקסמן, השופט אילן סופר, השופט מיכאל שפיצר
נציגת ציבור (עובדים) גב' חיה שחר, נציג ציבור (מעסיקים) מר אמנון גדעון

בשם המערער - עו"ד חאג' עאמר תאופיק
בשם המשיבה - עו"ד שרון אלמקייס חכמון

פסק דין

השופטת לאה גליקסמן:

1. ערעור זה סב על החלטתה של רשמת בית הדין, השופטת אפרת קוקה בתיק ע"ע 21026-10-17, שלא לקבל לרישום את הערעור שהגיש המערער על פסק דינו של בית הדין האזורי באר שבע (השופט יוחנן כהן; סע"ש 60251-11-14) עקב העובדה שהוגש באיחור.

רקע וטענות הצדדים:

- בבית הדין האזורי בבאר שבע התבררה תביעתו של המערער כנגד המשיבה לתשלום זכויות שונות הנובעות מתקופת עבודתו וסיומה במשיבה.
- בפסק דין מיום 18.7.2017 קיבל בית הדין האזורי את התביעה בחלקה.
- ביום 15.10.2017 המערער הגיש ערעור על פסק הדין של בית הדין האזורי.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 60926-01-18

5. בהחלטה של רשמת בית הדין מיום 27.11.2017 נקבע כי על פני הדברים הערעור הוגש באיחור. המערער התבקש להתייחס לעניין זה או להגיש בקשה להארכת מועד.

6. בתגובה להחלטת הרשמת טען המערער כי פסק הדין של בית הדין האזורי ניתן ביום 18.7.2017 ונתקבל במשרדו של בא כוחו בתוך תקופת הפגרה; פגרת הקיץ מסתיימת ביום 5.9.2017 ומניין הימים להגשת ערעור החל ביום 6.9.2017; עד ערב חג סוכות שחל ביום 4.10.2017 חלפו להם 28 יום (ערב חג לא נכלל); פגרת סוכות נסתיימה ביום חמישי 12.10.2017, ואז נפל יום שישי שבהתאם לתקנות נחשב יום פגרה, כך שהמועד האחרון להגשת הערעור חל ביום 16.10.2015. לפיכך, הערעור הוגש במועד.

7. בהחלטה מיום 14.1.2018 קבעה רשמת בית הדין כי הערעור הוגש באיחור ואינו מתקבל לרישום:

1. בהתאם לנתונים המתועדים במערכת נט המשפט, פסק דינו של בית הדין האזורי הומצא לב"כ המערער טרם הפגרה, ביום 18.7.2017 בשעה 11:58, באמצעות 'הודעה באתר' נט המשפט עם קישור לתיבת הדואר האלקטרוני שמסר להנהלת בתי המשפט לצורך המצאת כתבי בי-דין. המדובר בהמצאה כדין על פי תקנה 497(ג1) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984. יצויין, כי במועד המצאת פסק הדין לב"כ המערער הייתה מעודכנת במערכת נט המשפט כתובת דואר אלקטרוני פעילה של בא כח המערער אשר סומנה ככתובת להמצאת כתבי בי-דין.

2. בנסיבות אלה, חל המועד האחרון להגשת הערעור ביום 3.10.2017. הערעור הוגש באיחור ביום 15.10.2017 ומשכך אינו מתקבל לרישום.

3. מזכירות בית הדין תסגור את התיק."

(להלן – החלטת הרשמת).

8. ביום 26.1.2018 הגיש המערער ערעור על החלטת הרשמת במסגרתו שב וטען כי פסק הדין של בית הדין האזורי התקבל במשרדו בתקופת הפגרה, כך שלטענתו

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 60926-01-18

הערעור הוגש במועד; בניגוד לקביעת הרשמת, פסק הדין של בית הדין האזורי לא הומצא לב"כ המערער באמצעות הודעה באתר נט המשפט עם קישור לתיבת הדואר האלקטרוני; פסק הדין נצפה באתר נט המשפט על ידי עובדי ב"כ המערער אך צפייה זו אינה נחשבת כהמצאה כדין בהתאם לפסיקה; הערעור הנדחה מכיל סוגיות חשובות המצריכות התערבותו של בית הדין הארצי ליתן הכרעה צודקת בהן.

9. בהחלטה מיום 29.1.2018 נקבע כי:

"על פי הנתונים במערכת נט המשפט, ב"כ המערער צפה בהחלטה מושא הערעור ביום 15.1.2018, כך שהמועד האחרון להגשת ערעור היה יום 22.1.2018, ואילו הערעור הוגש ביום 26.1.2018. נוכח האמור, על פני הדברים, הערעור הוגש באיחור. ב"כ המערער רשאי להגיב לאמור לעיל..."

10. המערער טען בתגובה להחלטה מיום 29.1.2018 כי מדובר בערעור על פסק דין של רשם שניתן לערער עליו תוך 15 ימים ולא בערעור על החלטה אחרת שניתן לערער עליה תוך 7 ימים; בכל מקרה, צפייה יזומה אינה נחשבת כהמצאה כדין בהתאם לפסיקה.

11. בהחלטה מיום 12.2.2018 בהתייחס לתגובת המערער, קבע בית הדין:

1. "לעניין סיווג החלטת הרשמת כ"פסק דין" או כ"החלטה אחרת" - מופנה ב"כ המערער לע"ר (ארצי) 2197-10-15 מישראל בע"מ - לשכת המסחר תל אביב יפו (28.3.2016) ולבג"צ 3596/16 מישראל בע"מ נ' בית הדין הארצי לעבודה (10.5.2016) (להלן - עניין מישראל).

2. לעניין המצאת החלטה לב"כ המערער - על פי הנתונים בנט המשפט החלטת הרשמת הומצאה לב"כ המערער ב"הודעה באתר", והמצאה בדרך של "הודעה באתר" היא בגדר המצאה כדין [ע"ר (ארצי) 33237-03-17 הסתדרות העובדים הכללית החדשה - בית בלב (23.10.2017)]."

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 60926-01-18

לאור האמור התבקש המערער להודיע האם הוא עומד על טענתו כי הערעור הוגש במועד, וכן עמדתו לעניין המשך ההליכים בערעור.

12. המערער הודיע כי הן פסק דינו של בית הדין האזורי והן החלטת הרשמת עליה הוגש הערעור נודעו למערער באמצעות צפייה בנט שיזם בא כוחו של המערער ומעולם לא קיבל על כך הודעה באתר. **ב"כ המערער צירף להודעה זו תצהיר שבו שב על טענות אלו.**

לגופו של עניין נטען כי הערעור שהוגש על פסק דינו של בית הדין האזורי בבאר שבע מעלה סוגיות חשובות וסיכויי הערעור גבוהים מאוד; מדובר בעובד המשתתף לשכבה חלשה אשר נעשק על ידי המעסיק, אשר פסק דינו של בית הדין האזורי לא היטיב עמו בקבלת זכויות קוגנטיות להן הוא זכאי על פי חוק; נפלו טעויות קשות בפסק דינו של בית הדין האזורי, והדין והצדק מחייבים העדפת דיון מהותי בערעור ולתת למערער את יומו בבית הדין על פני העדפת הפרוצדורה, גם אם המערער טעה ולכן יש לאפשר דיון בערעור לגופו; לחילופין, לאור האמור בתצהיר שהגיש ב"כ המערער במצורף להודעה זו, ולאור חשיבות הערעור, ביקש המערער להורות על הארכת מועד להגשת ערעור.

13. המשיבה התנגדה לבקשה להארכת מועד להגיש את הערעורים, אשר הוגשו באיחור; יום הידיעה בדבר קיומה של החלטה הוא היום הקובע; הלכה למעשה ומהודעת המערער עולה כי בא כוחו של המערער ידע כי קיימת החלטה והוא צפה בה בסמוך למועד שבו שוגרה לצדדים (15.1.2018) ועל כן יש למנות את המועדים ממועד הצפייה בהחלטה, ואין כל רלוונטיות לסיבה בשלה יזם בא כוח המערער את הכניסה לנט המשפט וצפה בהחלטה; לפי תקנה 125 לתקנות ניתן להאריך את המועד מטעמים מיוחדים שיירשמו. אין בטיעוני המערער ובא כוחו שום טעם מיוחד המהווה סיבה או גורם חיצוני שלא בשליטתו אשר גרמו לעיכוב ויכולים להיחשב כטעם מיוחד המצדיק את מתן הארכה. בעניין זה צוין כי טעות בידיעת החוק או בהבנתו אין בה כדי להוות טעם מיוחד; הערעור על החלטת הרשמת הוגש באיחור של כמעט שבוע, והערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי הוגש באיחור של כשבועיים; סיכויי הערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי קלושים. פסק דינו של בית הדין האזורי הוא עובדתי, מנומק ומפורט, ומבוסס על

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 18-01-60926

התרשמותו של בית הדין האזורי מן העדים והראיות באופן בלתי אמצעי, והלכה היא כי ערכאת הערעור לא מתערבת בקביעות עובדתיות אלא בנסיבות חריגות שאינן מתקיימות במקרה הנדון; נוכח האמור, סיכויי הערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי קלושים, וגם בשל כך יש לדחות את הערעור שהוגש על הסף. נוכח כל האמור, עתרה המשיבה כי בית הדין ידחה על הסף את הבקשה להארכת המועד להגשת ערעור על החלטת הרשמת וכן את שני הערעורים אשר הוגשו באיחור. לחלופין, עתרה כי ככל ובית הדין ייעתר לבקשה יותנה קיומו של ההליך בהפקדת ערובה להבטחת הוצאות המשיבה.

הכרעה:

האם יש לדחות את הערעור על החלטת הרשמת על הסף:

14. בתקנות 497ג(1) ו-497ג(2) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן – **התקנות**), החלות בבית הדין לעבודה מכוח תקנה 129 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), תשנ"ב – 1991, נקבע כך:

(1ג) על אף האמור בתקנת משנה (א), רשאי בית המשפט לשלוח לתיבת הדואר שבכתובת דואר אלקטרוני או בכתובת מאובטחת של דואר אלקטרוני שנמסרה לבית המשפט לפי תקנות משנה (א) או (ד), הודעה בדבר קיומו של כתב בי-דין במערכת הממוכנת הכוללת קישור לכתב בי-הדין, שפתיחתו תתאפשר באמצעות מנגנון הזדהות מאובטח (להלן – ההודעה); שלח בית המשפט הודעה כאמור, יראו את כתב בי-הדין ככתב שהומצא במסירה אישית לנמען ביום ובשעת השליחה כפי שמופיעים בשעון פנימי שבמערכת המחשוב של בתי המשפט המכויל על פי כללים מקובלים.

(2ג) על אף האמור בתקנת משנה (1ג), לא יראו את כתב בי-הדין ככתב שהומצא במסירה אישית לנמען ביום המשלוח, אם הגיש הנמען תצהיר בדבר אי-הגעת ההודעה אל כתובת הדואר האלקטרוני שמשר.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 60926-01-18-18

(ההדגשה הוספה – ל.ג.)

15. כאמור, ב"כ המערער הגיש תצהיר בדבר אי הגעת ההודעה בדבר החלטת הרשמת אל כתובת הדואר האלקטרוני שמסר. על פי תקנה 497(ג2) אין לראות את החלטת הרשמת כהחלטה שהומצאה ביום 15.1.2018. נציין, כי תצהיר זה הוגש רק בתגובה להחלטה מיום 12.2.2018 ולא בתגובה להחלטה מיום 29.1.2018 והדבר מעורר תמיהה מסוימת, אולם למרות האמור אנו קובעים כי יש להחיל א תקנה 497(ג2) לתקנות.

16. כאמור, אין מחלוקת כי ב"כ המערער צפה בהחלטה מיום 18.1.2018, אולם לטענתו בהתאם לפסיקה צפייה יזומה בנט אינה בגדר המצאה כדין על פי הפסיקה. אכן, כטענת המערער, בעניין עמישב – מוסט [ע"ר 4788-12-15 עמישב שירותים בע"מ – רמי מוסט (23.10.2017)] נפסק כי צפייה יזומה בנט אינה בגדר המצאה כדין. יחד עם זאת, יש לבחון אם יש להחיל במקרה הנדון את כלל הידיעה, נוכח העובדה שאין מחלוקת כי ב"כ המערער צפה בהחלטת הרשמת באתר נט המשפט ביום 18.1.2018.

17. שאלת היחס בין "כלל ההמצאה" לבין "כלל הידיעה" בעידן נט המשפט נדונה הן בעניין עמישב - מוסט וכן נדונה בהרחבה בפסק דינו של בית דין זה בעניין סיגל שוורץ [ע"ר (ארצי) 54295-12-17 סיגל שוורץ – דניאל אנגל (31.12.2018)]. בעניין סיגל שוורץ נפסק כי בבחינת היחס בין "כלל ההמצאה" לבין "כלל הידיעה" יש להתחשב בשינויים מרחיקי הלכת שחלו במערכת "נט המשפט", המאפשרים כיום לבעלי הדין ולבאי כוחם לעקוב בזמן אמת אחר מתן החלטות ופסקי דין באמצעות מערכת נט המשפט, ודרך ההמצאה העיקרית היא דיוור אלקטרוני, וכי שינויים מרחיקי לכת אלה מחייבים התאמתן של הפסיקה בעניין היחס בין "כלל ההמצאה" ל"כלל ידיעה" ושל אמות המידה להתנהלות דיונית בחוסר תום לב למציאות החדשה, ובית הדין הצביע על מגמה זו בפסיקתו של בית המשפט העליון ובפסיקתו של בית דין זה. יחד עם זאת, נוכח העובדה שפסק הדין בעניין סיגל שוורץ ניתן לאחר הגשת הערעור על החלטת הרשמת והמערער הסתמך על פסיקתו של בית דין זה בעניין עמישב – מוסט, והאיחור בהגשת ערעור על החלטת הרשמת

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 18-01-60926

היה בן ארבעה ימים בלבד, לא מצאנו מקום להעדיף את "כלל הידיעה" על "כלל ההמצאה"

18. נוכח האמור, אנו קובעים שאין לדחות על הסף את הערעור על החלטת הרשמת.

הערעור על החלטת הרשמת:

19. כעולה מהרקע שפורט לעיל, בהחלטת הרשמת מיום 27.11.2017 נקבע כי "על פני הדברים הערעור הוגש באיחור", והמערער נתבקש להגיש את התייחסותו לעניין זה או בקשה להארכת מועד.

20. בתגובה להחלטת הרשמת טען המערער פסק הדין של בית הדין האזורי ניתן ביום 18.7.2017 ונתקבל במשרדו של בא כוחו בתוך תקופת הפגרה; פגרת הקיץ מסתיימת ביום 5.9.2017 ומניין הימים להגשת ערעור החל ביום 6.9.2017; עד ערב חג סוכות שחל ביום 4.10.2017 חלפו להם 28 יום (ערב חג לא נכלל); פגרת סוכות נסתיימה ביום חמישי 12.10.2017, ואז נפל יום שישי שבהתאם לתקנות נחשב יום פגרה, כך שהמועד האחרון להגשת הערעור חל ביום 16.10.2015. לפיכך, הערעור הוגש במועד.

21. מהאמור עולה כי בהליך לפני הרשמת המערער **כלל לא התייחס לעניין המצאת פסק הדין בדרך של הודעה באתר ולצפייתו בפסק הדין בנט המשפט באופן יזום (לגרסתו) ביום 18.7.2019**, אלא טען כי פסק הדין "נתקבל במשרדו בתקופת הפגרה". רק בהליך הערעור, לאחר שבהחלטת הרשמת צוינה העובדה כי פסק הדין הומצא בדרך של "הודעה באתר" ביום 18.7.2017 טען כי לא נתקבלה אצלו הודעת דואר אלקטרוני, ותצהיר בעניין הוגש רק בעקבות החלטת בית הדין מיום 12.2.2018.

22. אנו סבורים, כי אין לאפשר לבעל דין להעלות בערעור על החלטת הרשמת **טענות אחרות ושונות לחלוטין מהטענות שהעלה לפני הרשמת, ולהגיש ראיות חדשות (תצהיר ב"כ המערער) שלא היו לפני הרשמת**. על יסוד התשתית העובדתית שהייתה לפני הרשמת - הנתונים במערכת נט המשפט שלא נסתרו ואף לא הוכחו

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 18-01-60926

על ידי המערער – צדקה הרשמת בהחלטתה כי הערעור הוגש באיחור, ומטעם זה אין לקבלו לרישום.

23. נוכח האמור – יש לדחות את הערעור על החלטת הרשמת.

הבקשה החלופית להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי:

24. בסיכומי הטענות. העלה המערער בקשה חלופית, **שלא הועלתה לפני הרשמת** – להאריך את המועד להגשת ערעור על פסק דינו בית הדין האזורי. זאת, למרות שבהחלטת הרשמת מיום 27.11.2017 ניתנה למערער אפשרות להגיש בקשה להארכת מועד. כפועל יוצא מכך שהמערער לא הגיש בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי, עניין זה גם לא נדון בהחלטת הרשמת מושא הערעור.

25. דיון בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי חורג ממסגרת הדיון בערעור על החלטת הרשמת, שעניינה כאמור - אי קבלת הערעור לרישום עקב האיחור בהגשתו. ככל שביקש המערער להגיש בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי, ולו כבקשה חלופית, היה עליו להעלות בקשה זו בהליך לפני הרשמת, ולא ניתן להעלות בקשה זו **לראשונה** במסגרת ערעור על החלטת הרשמת, עת בקשה זו כלל לא נדונה בהחלטת הרשמת מושא הערעור. לפיכך, הבקשה החלופית להארכת מועד נדחית, מהטעם שהיא חורגת ממסגרת הדיון בערעור על החלטת הרשמת.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ר 60926-01-18

26. סוף דבר - הערעור נדחה. המערער ישלם למשיבה שכ"ט עו"ד בסך של 3,000 ₪, וזאת בתוך 30 יום ממועד המצאת פסק הדין למערער.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ט (16 מאי 2019), בהעדר/בנוכחות הצדדים וישלח אליהם.

מיכאל שפיצר,
שופט

אילן סופר,
שופט

לאה גליקסמן,
שופטת, אב"ד

מר אמנון גדעון,
נציג ציבור (מעסיקים)

גברת חיה שחר,
נציגת ציבור (עובדים)

